

עלים

עלון קבוע סעד

מזל טוב!

סעד חוגגת 76 שנים להיווסדה!
י"ב בתמוז תש"ז - י"ב בתמוז תשפ"ג

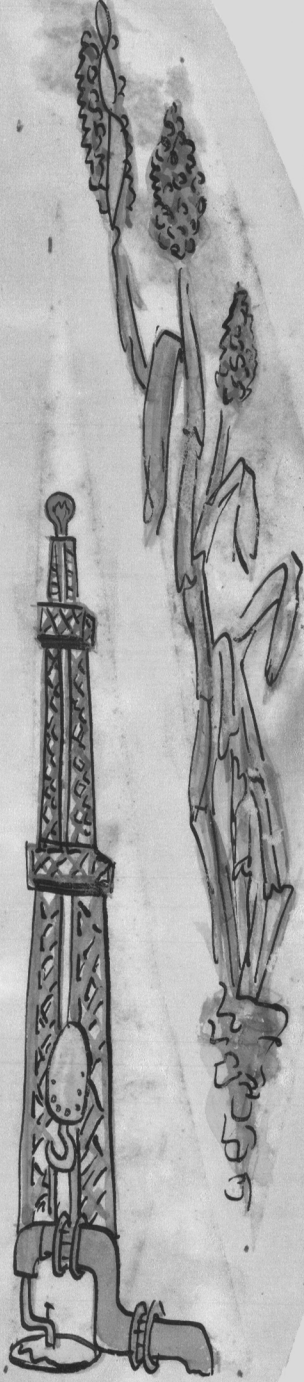
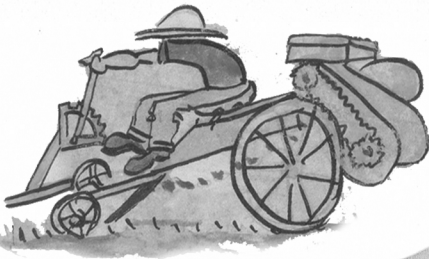
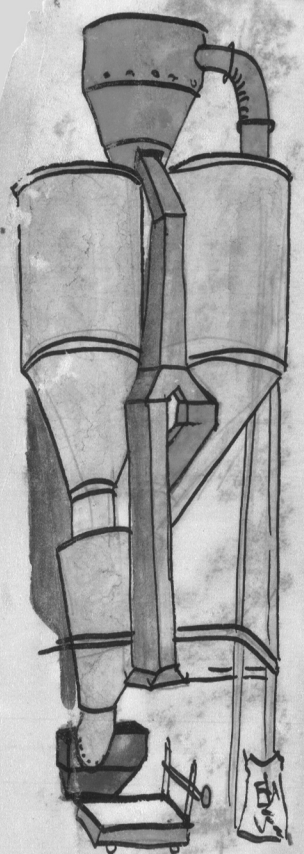
מה־טבו אהליך, יעקב; משכנתיה, ישראל.

כנחלים נטיו, כגנת עלי נהר;

כאהלים נטע ה', כארזים עלי־מים.

יזל־מים מדליו, וזרעו במים רבים;

פרשת בלק, פרק כד, וז

פרשת השבוע: נצחה ט

שבת פרשת בלק		ימי החול	
הדלקת נרות	19:31	זמן תפילין/טלית	04:43←04:40
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
	-	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	08:00
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:14←09:13
שחרית ע"מ	08:00	מנחה וערבית	19:40
מנחה	13:30	שקיעה	19:50←19:51
לימוד הורים וילדים	17:15	ערבית	20:10
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית (בשקד ג')	21:00
מנחה ע"מ	17:30		
TED תורה ועבודה	18:00		
צאת השבת	20:28		

אחות תלונות: דורית ר'דך נייד – 052-3934505, קווי מקוצר- 8080.

עצרת האילון החיאי: מעשה ידי הנזי (יוסף ברכהרד).

זהו חלק מציוור שצייר הנזי לכבוד חג היובל של סעד, לפני 26 שנים! חדי העין יבחינו כי באותם ימים עיקר פרנסתנו היתה על החקלאות. ומה פשר הקידוח באיור? זוהי חידה לשבוע הבא. תודה רבה להנזי על השער היפהפה, וכן למור ישורון שסייעה רבות בצדדים הטכניים.

פרשת בלק – "אֵשׁ תִּבְרַק אֶבְרַק וְאֵשׁ תִּאֲרֵנוּ אֵשׁ" –

על ברכות וקללות, פרט וקהילה

פרשת בלק נטולת מצוות, אך מלאה היא בברכות שנתברכו ישראל מפיו של בלעם הרשע. קריאתו של בלק מלך מואב לבלעם בן בעור לקלל את ישראל, מעלה תמיהה עקרונית על משמעות הקללה. האם יש כוח בקללה שאדם מקלל את חברו? האם אין אלו רק מילים בעלמא? כיצד יכול אדם לכפות את הקב"ה להסב נזק או רעה למישהו אחר? מדוע שהקב"ה ישתף פעולה עם קללה בניגוד לרצונו? כך שואל רבי חיים בן עטר בפירושו לתורה 'אור החיים' (במדבר פרק כג פסוק ח):

יש להעיר בעיקר הדבר של האיש המקולל, ממה נפשך: אם הוא חייב כפי הדין רעה הבאה עליו באמצעות הקללה על כל פנים לא ינצל ממנה גם כי לא יקולל, ואם הוא כפי משפט א-להים לא עשה דבר שיתחייב עליו ביאת הרע קללתו תשוב על ראש המקלל!

רבי חיים בן עטר מציג את השאלה מצד המקולל. אם הוא ראוי לקללה, הרי שזו תבוא עליו גם ללא קללת המקלל, ואם לא מגיע לו להתקלל – ראוייה הקללה לחול על ראש המקלל. במבט ראשון נראה שעולם הקללות והברכות קשור לעולם של מיסטיקה וסוד בו רב הנעלם על הגלוי, אלא שהתבוננות בפרשנים תחשוף גם רעיונות בהם הפרט והקהילה תופסים מקום משמעותי.

ספר החינוך (מצוה רל"א) מביא שלושה הסברים לאיסור הקללה. בנימוק הראשון מסכים ספר החינוך עם ההנחה שקללת המקלל אכן פועלת במציאות, וזאת בגלל מעלתו העצומה של האדם שנברא בצלם א-להים, ונושא בקרבו חלק א-לוה ממעל. תפיסה זו רואה את חומרת איסור הקללה בגלל הנזק שנגרם **למקולל**, לאדם שקיללו אותו. בבסיס ההסבר הנוסף, עומדת נקודת מוצא אחרת:

ואפשר לומר עוד, כי העניין להשבית ריב בין בני אדם ולהיות ביניהם שלום, כי עוף השמים יוליך את הקול ואולי יבואו דברי המקלל באזני מי שקילל.

על פי הטעם הזה, התוצאה הבעייתית שהמקלל יוצר איננה בהחלת הקללה על ראש המקולל, אלא **בנזק החברתי** ובסכסוך הבין-אישי שהמקלל גורם. גם אם אין כח למקלל לפגוע בצורה מיסטית, יש במילים הקשות שנשמעות באזני המקולל כדי לסכסך וליצור מריבה בין השניים, גם אם אף אחד מהם לא הרים את ידו. אולי זהו הדגש בלשון הפסוק "לא תִקְלַל חֵרֶשׁ" (ויקרא יט, יד) – למרות שהוא לא שומע, אסור לקלל אותו – "כי עוף השמים יוליך את הקול ואולי יבואו דברי המקלל באזני מי שקילל".

בהסבר השלישי, מוצא ספר החינוך דווקא את **המקלל** כניזוק העיקרי מקללתו. למקולל – לא יאונה כל רע, שהרי לא עשה מאומה. לעומתו, המקלל שבחר לנבל את פיו ולדבר סרה על חברו, פגע בעצמו במוצא פיו: והרמב"ם זכרונו לברכה אמר בטעם מצוה זו, כדי שלא יניע נפש המקלל אל הנקמה ולא ירגילנה לכעוס, ועוד האריך בענין בספרו. ונראה לי מדבריו, שלא יראה הוא בדעתו נזק אל המקולל בקללה, אלא שתרחיק התורה הענין מצד המקלל שלא ירגיל נפשו אל הנקמה והכעס ואל פחיתות המידות.

בצוותה על הקללה רוצה התורה להרגיל את הפרט למידות טובות וראויות, ואת החברה והקהילה לציבור שחובק סל ערכים של אהבה, אחווה, שלום ורעות. ביום חגו של קיבוצנו ראוי לצטט את דבריו של ידידיה כהן ז"ל על חיי הקהילה בקיבוץ דתי, כפי שפרסם במאמרו 'גמילות חסדים וצדקה בקבוצה' (מתוך 'הקיבוץ בהלכה'): מעלתה היתירה של החברה הקיבוצית, **בחוסר הניכור** – זה הנגע הממאיר בחברה האורבנית-מודרנית – שבין חבריה; מערכת הקשרים בין החברים בקבוצה גורמת להם **לרצות** לסייע זה לזה, כדי לבנות חברה טובה ומגובשת, וככל שחברה זו נעשית אמנם טובה יותר ומגובשת יותר, כן שוב באה גמילות-החסדים ונעשית כאילו מעצמה, והקשרים הולכים ומהדקים... מעין "מעגל קסמים" חיובי לפנינו...

חג שמח ומלא **ברכה** לכל קהילת סעד!

הרב ארי' סט

אלופים בדפדופים – פרשת בלק

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. מי מזכיר את "בלק בן צפור" בספר יהושע (פרק כד, ט) ומדוע, ומי מזכיר את "בלק בן צפור" בספר שופטים (פרק יא, כה) ומדוע?
2. על מי נאמר בפרשה "הִנֵּה כֶּסֶה אֶת עֵין הָאָרֶץ" (פרק כב פסוק ה), ועל מי נאמר בפרשת בא (שמות פרק י, ה) "וְכֶסֶה אֶת עֵין הָאָרֶץ"?
3. מי אמר למי בפרשה (פרק כב פסוק ו) "אֶת אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר וְיֹאָר", ומי אמר למי בפרשת לך לך (בראשית פרק יב, ג) "וְאַבְרָהָם מִבְּרַכְיָה וּמִקְלָלָה אָאָר"?
4. על מי נאמר בפרשה (פרק כב פסוק כא) "וַיַּחְבֹּשׁ אֶת אֲתָנֹו", ועל מי נאמר בפרשת וירא (בראשית פרק כב, ג) "וַיַּחְבֹּשׁ אֶת חֲמֹרוֹ"? לאן הלך כל אחד מהם?
5. מי שימש בפרשה (פרק כב פסוק כב) "שָׁטָן", ומי שימשו בספר שמואל ב (פרק יט, כג) "שָׁטָן"? מהו "שָׁטָן"?
6. מי ראתה בפרשה מלאך ה' (פרק כב פסוק כג) "וַיַּחְבְּבוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ", ומי ראה בספר דברי הימים א' מלאך ה' (פרק כא, טז) "וַיַּחְבְּבוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ"? מה רצה המלאך בכל פעם?
7. על מי נאמר בפרשה (פרק כג פסוק כד) "כִּלְבִּיָּא יָקוּם וְכֹאָרִי יִתְנַשֵּׂא", ועל מי נאמר בפרשת ויחי (בראשית פרק מט, ט) "כִּרְעֵ רֶבֶץ כֹּאָרִיָּה וְכִלְבִּיָּא מִי יְקִימֵנוּ"?

8. מי גילה למי בפרשה (פרק כד פסוק יד) "אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעַם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים", ומי גילה למי בפרשת ויחי (בראשית פרק מט, א) "אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים"?
9. על מי התנבא בלעם בפרשה (פרק כד פסוק כא) "אֵיתָן מוֹשֶׁבֶד", ועל מי אמר יעקב בפרשת ויחי (בראשית פרק מט, כד) "וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ"?
10. באיזה אירוע בפרשה נאמר (פרק כה פסוק ו) "וְהָיָה בְּכִימֹם", ובאיזה אירוע בספר עזרא נאמר (פרק ג, יב) "בְּכִימֹם בְּקוֹל גְּדוֹל"?

הרב ארי סט

"מה טבו אהליך יעקב משכנתיד ישראל"

לכל חברותינו

ילדות, צעירות!

השבת, פר' בלק, תתקיים תפילה וקריאת תורה משותפת של נשות סעד.
כולן מוזמנות בשעה 9.15 למועדונית (בית כנסת חטיבה)

נחגוג יומולדת לסעד בקריאה חגיגית של פר' בלק
להתראות

הצוות המארגן: שרה, שקמה, מיכל וליא

לסבתא-רבתיא צרבה ולסבא-רבא משה בן-צמי
לסבתא חזית בן-צמי אפרים, לסבא אלים אפרים
ולכל המשפחה המורחבת-
מחיים צמכט מאד בשמחת הולדת הנ'נה-הנכדה,
אלה
בת לילי וליליאן.

דור לדור יביא אומר: מפגש עם ערבה ומשה בן-עמי, יחד עם ראשית ודביר הולצמן

בערב נעים בשבוע שעבר נפגשנו עם שתי משפחות יקרות: ערבה ומשה בן-עמי, מוותיקי הקיבוץ ובוניו, ומשפחת ראשית ודביר הולצמן שהגיעו לתהליך קליטה בסעד בתחילת השנה. ומי יודע מהו המכנה המשותף בין שני הזוגות? אכן, "כובשי" הידוע! בן חברת הנוער של משה בן-עמי וחבר טוב מאד שלו כבר מעל שבעים שנה. כובשי הוא סבא של ראשית וגם... אבא של אסנת סימון, רעייתו של איתמר. ממשה (בן-עמי) עד משה (כובשי) - לא קמה ידידות מופלאה שכזו, שקשריה התהדקו בשנים האחרונות עוד יותר בזכות הבת והנכדה שבחרו לקבוע כאן את משכנן ביחד עם משפחותיהן.

ביקשנו לשמוע קצת על תהליך הקליטה בסעד אז והיום, על ההתבוננות ממרחק השנים על הקיבוץ שלנו, ומנגד על סעד כפי שהיא מתגלה לזוג צעיר העושה כאן את צעדיו הראשונים.

משה פתח בקורות חייו המרתקים. מפאת קוצר היריעה נפנה את קוראינו לחוברת היפה שהוציאה המשפחה - "סיפור חייו - מצנעא לירושלים", ובה תוכלו לקרוא ולהרחיב. (החוברת עומדת לעיון ולהשאלה בספרייה). משה עלה לארץ מתימן בשנת 1942 בגיל ארבע וחצי, וחווה יחד עם כל המשפחה את תלאות הקליטה של ראשית שנות החמישים.

משה: הגעתי לסעד לפני 71 שנים כנער בן 15 לחברת הנוער. הבוחן שלי כדי להתקבל לסעד היה יעקב דרורי ז"ל (אבא של דויד) שעבד במזכירות הקה"ד. הוא התרשם מאד מבקיאותי בתנ"ך - "שפכתי שם פסוקים בצורה מאד רהוטה"... בסעד גם הכרתי את כובשי ומאז ועד היום נשארנו בקשר חם והדוק, תודה לאל.

היינו קבוצה של כ-30 נערים ונערות בחברת הנוער בשנת 1952. הגענו אך שלוש שנים לאחר מלחמת השחרור. הקיבוץ רק החל להיבנות, היו בו מעט צריפים, פחונים ואוהלים. למדנו חצי יום ועבדנו חצי יום. יחד איתי בחברת הנוער היו מרגלית, שייע בר חי, יוסלה קארו, אהרלה דביר, יוסף כרמון, נתמן צור ז"ל, עמוס כוכבי ז"ל חברי הטוב, וה"מלבסים" - תגבורת מסניף פתח-תקווה שהגיעה שנתיים אחרינו: שרה רוזמן תבדלי"א ודליה כוכבי ז"ל. לאחר השירות הצבאי בגרעין והחזרה לסעד בשנת 1961 יצאתי ללימודים בישיבת "כרם דיבנה", ובזכות זאת הכרתי את אשתי לעתיד, ערבה, בת קבוצת יבנה.

ערבה: נולדתי בפתח-תקווה, ב"רודגס" - ההכשרה לקבוצת יבנה. כשהייתי בת שנה יבנה הוקמה. יבנה היה קיבוץ מאד חביב ונעים, החברים אהבו מאד את כל הילדים. כולם היו כמו ההורים שלי. החברות הכי טובות שלי עד היום הן בנות כיתתי מן ההלנה המשותפת. הקשר איתן הדוק יותר מאשר עם אחיי... לא סבלתי בכלל מההלנה המשותפת, סבלתי כשהילדים שלי היו בהלנה.

גמרתי את הצבא וחזרתי לקיבוץ, עד שהכרתי את בעלי- משה בן עמי, שאז עוד נקרא "חבשוש". אחרי החתונה שינינו את השם ל"בן-עמי". היתה לנו התלבטות איפה לחיות. אני כמו בן רציתי את קבוצת יבנה, הייתי מאד קשורה להוריי ולמשפחתי. משה שכנע אותי כשאמר: "בסעד נמצאים החברים הכי טובים שלי".

ערבה: הרבה שאלו אותי: איך ההורים שלך, ממוצא אוסטרי, קיבלו חתן ממוצא תימני? אני תמיד אומרת: ככה! (בתנועה של פתיחת ידיים לרווחה). באהבה רבה! שני זוגות ההורים היו תמיד בקשר חם מאד.

שאלה: משה, האם סבלת מגזענות בסעד בגלל המוצא שלך? אז או אחר כך?

ערבה ומשה: מעולם לא! להיפך! תמיד היתה התעניינות גדולה במנהגים של העדה התימנית. הרבה כבוד.

ערבה: לי היה קשה להשתלב בסעד. ביבנה כולם הכירו אותי ואהבו אותי, והנה הגעתי למקום שאף אחד לא מכיר אותי. לאט לאט הכרתי את החברים של משה. גרנו בבית של ארבע משפחות, אחת ליד השניה, כולן מאותו גרעין. נתמן צור ז"ל ורחל תבדלי"א, עמוס ודליה כוכבי ז"ל, ישראל שריד ז"ל ומרגלית תבדלי"א. כל השנים אהנו גרים ביחד, מאז שבאתי לסעד. מעל שישים שנה! זה קשר מיוחד במינו. היו לנו ערבים משותפים בעיקר במוצאי-שבתות. ומאז נהיינו חברים מאד מאד טובים. כל מוצ"ש היינו מתאספים ועושים "סעודת שחיתות"... (צוחקת), **ומשה** מוסיף: אספנו שניצלים ועופות שנשארו מארוחות השבת...

הקשר עם המשפחות מאד עזר לי להיקלט, והיה דבר נוסף: כשנולדו הילדים, בבית התינוקות ובבתי הילדים הקשרים מאד התהדקו.

משה: ולא נשכח את חדר האוכל. הכל התנהל בחדר האוכל. מפגשים יומיומיים שמאד מחברים.

...היום אנחנו פנסיונרים. ב"ה אנחנו עצמאיים לגמרי. אני מנצל כל רגע בחיים. מתעורר בארבע בבוקר, קורא המון ספרים. יש לי גינה, יש לי תוכים, ב"ה לא חסר כלום. יש לנו כאן ארבע משפחות בן-עמי: שתי בנות ובן, נכדים שקבעו את מגוריהם פה, ושמחות, ב"ה, כיד המלך. רק שנהיה בריאים...

דביר וראשית הולצמן - רשות הדיבור לכם.

דביר: אתמקד בתהליך של הקליטה. רוב השנים חייתי בשוהם, היכרותנו עם אזור נתיבות והעוטף היתה בזכות הישיבה של הרב דויד אסולין. הייתי פה בשבת כתלמיד והתארחנו אצל משפחת אסולין כשעוד גרו בסעד. לפני כן הייתי שנה אחת בגוש-עציון, מדריך בישיבת "מקור חיים" של הרב דוב זינגר, למדתי אז לרבנות ב"מחניים" והדרכתני את השכבה של שלושת הנערים שנרצחו. הגעתי אחרי הרצח. ראשית למדה אז במדרשת "נשמת" בירושלים, מדרשה לבנות אחרי צבא ושירות לאומי.

משה: אתה רב?

דביר: יש לי תואר של רב אבל אני לא עוסק ברבנות. אני עובד-סוציאלי ופסיכותרפיסט. מטפל בעיקר בילדים, בשירות הציבורי - בחוסן שדרות ובשירות הפסיכולוגי בשער הנגב.

ראשית: נולדתי כשהורי גרו בכפר-עציון. עברנו למודיעין ועד היום הורי גרים שם. אני הבת הבכורה של הורי והנכדה הבכורה של כובשי. אסנת סימון היא דודה שלי, אחות של אבא. הייתי בשירות לאומי בירוחם, הכרנו ועברנו לנתיבות, שם חיינו חמש שנים. שתי הבנות הגדולות נולדו בנתיבות. בעקבות הקורונה עברנו ל"חוות נעם"א". (לזוג שלוש בנות: קדם, תכלת ובארי הקטנה שנולדה ממש ערב הגעתם לסעד).

אני מרפאה בעיסוק, עובדת במרכז לבריאות הנפש בבאר שבע, בעיקר עם נפגעי טראומה. אני גם בתחילת דרכי בתחום חדש - הפרעות קשב אצל מבוגרים. באמצעות אבחון וטיפול שיחתי מנסים ביחד למצוא פתרונות לחיים עבור מבוגרים שרק בגיל מאוחר הבינו עד כמה זה השפיע על כל חייהם.

שאלה: מה בעצם גרם לכם להתעניין בסעד? לרצות להיקלט פה?

ראשית: חיפשנו משהו אחר. התלבטנו מאד האם להישאר בנתיבות, ואז הגיעה הקורונה וחיפשנו משהו יותר כפרי. **דביר:** מה שמצאנו בסעד זו היכולת להכיר פנים של אנשים, קהילה קרובה, פחות אנונימית, יותר כפרית ופחות תעשייתית.

ראשית: גם קהילה מגוונת מבחינת הגילאים, כי יש הרבה ישובים שהרוב צעירים בהם. הגיוון הגילאי כאן היה לנו מאד משמעותי. יש לנו קשרים טובים מאד עם השכנים שלנו, לאה גוטמן וליפא אהרוני, וגם עם הצעירים כאן, כמובן.

שאלה: לסיום, ערבה ומשה, תוכלו לתת לצעירים "טיפים" איך להרגיש יותר טוב בסעד?

משה: היום זה מאד שונה. ההיחשפות לחברי הקהילה היום היא בעיקר בבית הכנסת.

ראשית: הכרנו אנשים בעיקר דרך גני הילדים. זה מאד דומה למה שערבה אמרה קודם.

ערבה צריך להזמין משפחות. כך נוצרים קשרים. ארוחות שבת, ואפילו לא חייבים להזמין לארוחות, העיקר לפתוח את הלב והבית.

דביר: בנתיבות היה לנו "ג'וק": למצוא תחושה של ערך. זה מלווה אותנו עד היום. האם המגורים בסעד הם פריבילגיה, בחירה עבורנו כדי שיהיה לנו ולילדות שלנו טוב, או שיש כאן גם ערך, שאנחנו יכולים לתרום גם לקהילה וגם מחוץ לקהילה. זה עניין חשוב עבורנו.

ראשית (בתשובה לשאלה "בנושא הדתי"): אנחנו לכתחילה חיפשנו קהילה מעורבת, לא חיפשנו מקום דתי. שנינו באנו מערים עם רוב חילוני. זה חדש לנו ואפילו זר לנו. בית הכנסת זה אחד הדברים שמשך אותי. ערב שבת בבית כנסת, לשמוע את כל הציבור מתפלל! (כולנו מהנהנים...)

דביר: "הנושא הדתי" מעסיק אותי לא בהקשר "הדתי" אלא בהקשר של הקהילה, כמה יש תחושה של עבודת השם, כמה יש השראה של רוח שמלווה את החיים, את השיח?
שאלה: לפני פרידה, מה תרצו להוסיף?

ערבה: אתם מוזמנים תמיד אלינו, ושתכירו עוד חברים, שתראו תמיד את הצד הטוב של הקיבוץ. לא לחפש את הצדדים הקשים. יש צדדים קשים, לשים אותם בצד ולהתבונן בחלקים היפים.

משה: קליטה נעימה, השתלבות, שמרו על הילדים אבל שמרו גם על המבוגרים בקיבוץ. אנחנו עשינו את שלנו אך רוצים עוד להמשיך להשתתף במפעל הגדול הזה שנקרא "סעד".
 הלוואי שנמשיך בדרך הזאת בבריאות, ושנזכה לראות את הדורות הבאים שלנו. (כולנו מודים, מצטרפים בשמחה לברכות ולא שוכחים לטעום עוד עוגיה משלושת הסוגים שערבה אפתה לכבודנו...)

ראיון: חגית רפא

סעד חולדת 76 וילדי בית כולל תלמן-רותם (א'-ב') רצו להכיר מספר דברים...

מה אני אוהב/ת סעד?

- ירדן בן אהרון- אני הכי אוהבת את הכלבו כי יש בו ממתקים טעימים, את הבית שלי ואת הברכה.
- שירה חכמון- אני הכי אוהבת את הברכה, המשק, את הבית כולל ואת הבית שלי.
- טל פראווי- אני הכי אוהבת את הברכה, את הבית שלי, הצמחייה והכלבו.
- אורי רוטנברג- אני אוהבת את הבית כולל, את בית הספר, את הפנימיה ואת בנות השירות שלנו!
- נגה לכר- אני אוהבת את הבית שלי ואת בית הכנסת.

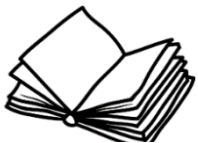
- עילא יופה- אני אוהבת את הברכה, את הבית שלי, את הספרייה והגנים.
- הודיה דרור- אני אוהבת את הבית כולל, את בית הספר, הכלבו, את הספרייה ואת בית הכנסת.
- גפן רועי- אני אוהבת את הגני ילדים, את הספרייה ואת הכלבים של הנוער.
- אביעד פולק- אני אוהב את בית הכנסת, את מגרש הכדורגל ואת הבית שלי.

- אלון ניר- אני אוהב את המגרש, את הנינג'יה שיש לי בבית, וכמובן את מקס הכלב שלי.
- יאיר קבלן- אני אוהב את מגרש הכדורגל, את הסוסים שלי ואת בית הכנסת.
- נצר גינזברג- אני אוהב את מגרש הכדורגל, את בית הספר, את בית כולל ואת הבית שלי.
- יהודה הימן- אני אוהב את הברכה.
- דולב בלומנטל- אני אוהב את הברכה, את הבית כולל, את המגרש ואת הכלבים של הנוער.
- עדו אפרתי- אני אוהב את הכל!

- כרמל חביביאן- אני אוהב את הבית שלי וכל מה שבתוכו. את הבית כולל, את מגרש הכדורגל, את הספרייה, את מתקני הכושר, את הברכה והכלבו.

- תבור פורגס- אני אוהב את הכלבו, את הספרייה, את מגרש הכדורגל, את הבית כולל, את הבית שלי, את בית הכנסת, את בנות הנוער עם הכלבים שלהן ואת הדגלנות ביום העצמאות.

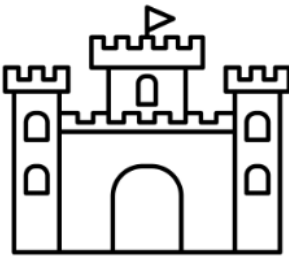
- דרור ביליה- אני הכי אוהב את המשק ואת מגרש הכדורגל.
- יהונתן לנדאו- אני אוהב את בית הספר, את המגרש, את חדר האוכל ואת הכלבו.
- איתן אבן חן- אני הכי אוהב את הברכה.

-עבריה ביליה- אני הכי אוהבת את הברכה ואת גני השעשועים.

ומה הייתי רוצה עוד שיהיה בסעד?

- תבור פורגס- אולם ספורט מקצועי.
- כרמל חביביאן- שיהיה מקום להקרין סרטים בסעד וגיקווי.
- דולב בלומנטל- אולם ספורט חדש ובריקה מחוממת.
- עדו אפרתי- אצטדיון כדורגל ומתחם נינג'יה.
- יאיר קבלן- בית מלון, תערוכת כדורי מונדיאל ומשק ילדים נוסף כמו ספארי.
- אלון ניר- שהמשפחה שלי שלא גרה פה תעבור לגור כאן, מלון ילדים ומתחם נינג'יה עם בריכה.
- אביעד פולק- אצטדיון כדורגל.

- הודיה דרור- מוזיאון של היסטוריה ואת המשפחה המורחבת שלי.
- עילא יופה- שתהייה פה משחקייה.

- גפן רועי- שיהיו פה עצי מנגו ו"גן גורו".

- נגה לכר- שיהיה פה ארמון.

- אורי רוטנברג- משחקייה, מגרש אולימפי, מקהלה וחוג תסרוקות.

- שירה חכמון- חנות "אייס קפה" וספא.

- טל פראווי- שיהיו מסעדה, בית מלון, משחקייה וספא.

- ירדן בן אהרון- שיהיו עוד חנויות ומספרה.

- עבריה ביליה- שיהיה לנו פה בית מלון וחנות ממתקים.

- דרור ביליה- עוד עז במשק.

- יהונתן לנדאו- בית מלון, מגרש כדורגל שיופיע בחדשות, ומתחם נינג'יה מקצועי.

- איתן אבן חן- שיהיה מתחם נינג'יה מקצועי ואצטדיון.

- נצר גינזברג- שיהיה אצטדיון כדורגל.

- יהודה הימן- שיהיה בית קולנוע בסעד.

תודה לילדים המתוקים!

צוות הבית הכולל: שירה כהן ושליט דניאלי

לבית המצווה הנחמדת תמרי
להורים מיטל וחטיה חכמון
ולכל המשפחה-
רוב שמחות ונחת!

לבית המצווה המתוקה שני
להורים צינה ורוצי אולן
לספא אורי רוזנמן-
שפע ברכות ואיחולים!

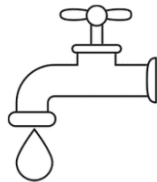
סדרת קת 76 מאספרימ

לכבוד חגיגות 76 שנים, אספנו לכם פה ושם כמה נתונים, אנחנו מתכבדים להציג לכם באהבה את סעד בשלל גוונים, ומקווים שתמצאו פה כמה דברים מעניינים:

- נפשות המתגוררות בסעד (כולל עובדי זה"ב, משפחתון וכו'): 1039.
- צעירים (מתחת גיל 18) המתגוררים בקיבוץ: 357.
- ותיקים (מעל גיל 70) המתגוררים בקיבוץ: 114.
- תינוקות שנולדו מאז חג המשק של השנה שעברה: 18.
- שטח הקיבוץ נאמד בכ- 830 דונם. (היקף הגדר הוא בערך 3.8 ק"מ)
- דירות למגורים בסעד: 256.
- בתי אב (משפחות): 226.

- מקומות ישיבה בעזרת הגברים בבית הכנסת: 330.
- מקומות ישיבה בעזרת הנשים בבית הכנסת: 210.

- סך כל תאי הדואר (כולל ענפים): 333.
- צריכת מים חודשית של מים שפירים בקיבוץ: 12800 קוב.
- צריכת מים חודשית של מי שפדן לחקלאות: 350000 קוב.
- תפוקה שנתית של סלסילות כתומות של פטריות מוגו מחדר גידול אחד: 33,000.

- צריכת החשמל השנתית הממוצעת בסעד: 15 מגה וואט.
- בבריכת סעד (גדולה וקטנה יחד) יש בערך 640 קוב מים.
- ברחבי הקיבוץ יש מעל 600 עצים.
- מתוך סך העצים - בערך 200 הם דקלים.
- שטחי הדשא הציבורי מוערכים בכ- 60 דונם.
- מלבדם יש עוד 140 דונם שטחי צמחיה.

- ועוד 100 דונם שטחים ציבוריים פתוחים (חורשת היובל למשל).
- מה שאומר שהריאה הירוקה של סעד היא בערך 300 דונם.
- בספריית הילדים יש כ- 10800 ספרים.
- כ- 80 משפחות נהנות משירותי הספרייה באופן פעיל יחסית.

• המתנדבת הוותיקה ביותר בתורנות השבת בספריית הילדים היא מתוקה לייכטר, הנושאת בעול בערך 20 שנה.

- לרשות החברים עומדים בענף סידור הרכב 10 כלי רכב.
- למכוורת סעד יש כ- 60 כוורות, המייצרות בממוצע כ- 850 קילו דבש בשנה.
- ברפת 355 פרות חולבות, 280 עגלות.

- תפוקת פרה לשנה בממוצע הוא 14500 ליטר חלב. (45 ליום)
- בממוצע כ- 330 המלטות בשנה.
- פופלי משווק גרעיני פופקורן במהלך השנה - בין 50 טון ל- 120 טון לחודש.

- כמו כן פופלי עוסקת בניקוי של זרעים מכל הסוגים בכמויות של בין 120-250 טון בחודש.
- מחזור מכירות שנתי של הכלבו נע סביב ה - 8 מיליון שח.
- ענף גידולי השדה מעבד כ- 17000 דונם.
- תפוקת גרעיני החיטה השנתית היא כ - 2600 טון.
- שדות הגזר מניבים יבול שנתי של 2400 טון.
- ותפוקת תפוחי האדמה היא כ - 10000 טון בשנה.
- לסיום - העלון הנוכחי הוא גיליון "עלים" מספר 3301 (שזה מעל 63 שנה!)

זאת היתה רק נגיעה בקצה הקרחון, כי סעד מלאה מספרים כרימון, וניתן עוד למלא כך את כל העלון. מקווים שנהניתם המון!

ברק ביתן וברקאי אפרתי!

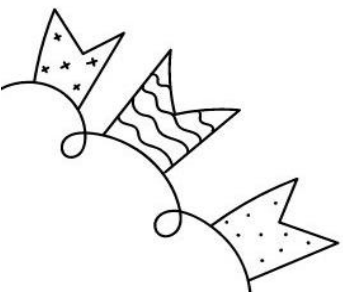
פינת הטריוויה

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשות "בלק", תשובות במהופך בעלון בעמוד 13

1. מי נאם את נאום הציחצ'חים?
 2. היכן הוצב (למשך מספר שעות, ב06/12/2016) פסל מוזהב בדמותו של ביבי נתניהו?
 3. מתי התרחשה תוכנית הבועה בNBA?
 4. מה קורה כשהארי פוטר לוחש את מילת הקסמים "לומוס"?
 5. כמה מעברי גבול יש בין ישראל לירדן?
 6. מי היה שר הביטחון בזמן "העסק הביש"?
 7. מי היה אלעזר בן יאיר?
 8. מאיפה יצאה המשפחה שכללה בין השאר את ניסים, ניסימה, שלום, מרים והחמור הקטן בלעם?
 9. מהי הציפור נפוצה בישראל?
 10. מהו Dihydrogen monoxide (דו מימן חד חמצני)?
- עאלת אקוואליה: איזו מקנית ישראל התגשרה השבוע שתקבל כוכב בשדרות הכוכבים בהוליווד?**
- יאיר שלומי וברקאי אפרתי**

לסבתא רבתא-רבתא יוכבד אולף
 לסבא-רבא חנן קסלר
 ברכות חמות להולדת החימש, הנ"ן,
 נכד לזוהר ואיזא אש
 בן לננו ואמיר סאל
 כה לחי!!

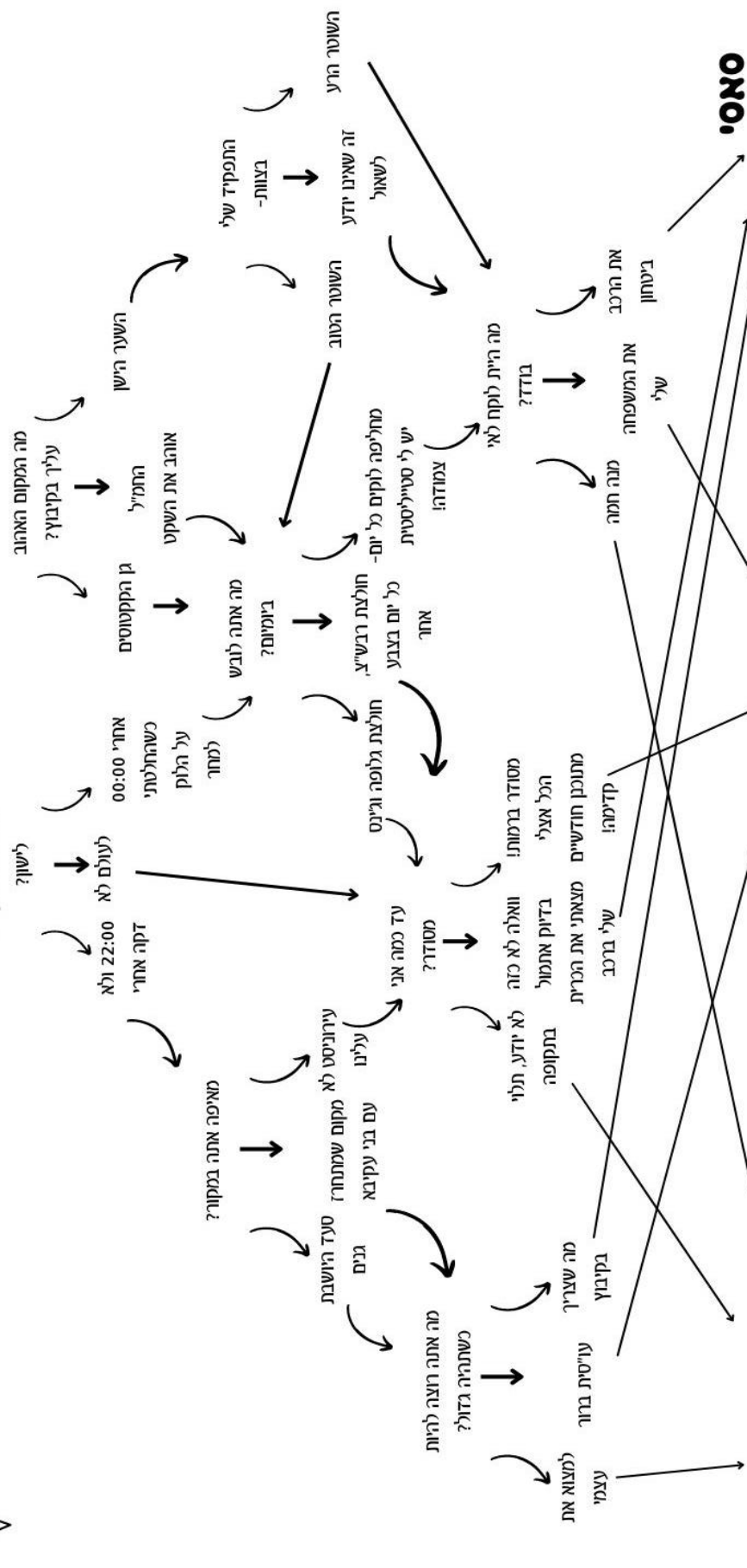

איזה מדריך לרכוש אתה?

כל כמה זמן אתה מוכיף צבא?!

אני באותה העבודה מאז גיל 19 ועד הקבר!
 אין על התיכונים שלי!
 עבודה אחת קבועה ועשר מזדמנות
 מתי אתה הולך? אין לי כח להתמיד.
 כל יומיים.

הודעה שפורסמה השבוע על ידי רבני מצפה-האזרח

"יחד עם כל בית ישראל, דווה ליבנו על אחינו הקדושים שנשפך דמם השבוע בידי מרצחים בני עוולה. אין ערך בעולם היכול להצדיק רצח מכוון של אנשים חפים מפשע. אנו שיושבים בגלבוץ מבינים היטב את התסכול הגובר כאשר חשים סכנה יומיומית ונתקלים בעוינות גוברת.

עם כל ההבנה לכאב הנורא ולדם הרוותח לנוכח קורבנות הפיגועים הקשים, אין כל הצדקה מוסרית או ביטחונית לפעולות הנקם היוצאות מקצוות המחנה כלפי כפרים ערביים, ופוגעות באנשים בלתי מעורבים. מעבר לנזק שהן גורמות, על פי כל גורמי הביטחון, למלחמה בטרור הרצחני – הן יוצרות משוואה מוסרית מעוותת המדמה אותנו לגרועים שבאויבינו. כשפעולות אלו מבוצעות ע"י יהודים המזוהים כשומרי תורה ומצוות, ומלוות בשתיקה של רבנים ובקריאה של אחד מרבני המכינות להחריב כפר בשומרון – הן יוצרות חילול השם נורא".

(מתוך דברי הגינוי של ראשי ישיבת מעלה גלבוץ להתפרעויות בכפרים הערבים)

הרב ד"ר ביאמן, הרב יהודה אלעזר והרב שאול ריינר

(הביאה לדפוס: אילי זיוון).

80 שנה לצלייתם של בארות יצחק על הקרקע (תש"א, 1943)

1-75 שנים לקרב הארץ על בארות-יצחק שבנאב (ח' בתמוז תש"ח, 1948)

השבוע התקיים טקס מרגש ביותר באתר בארות-יצחק שבנגב (ליד קיבוץ עלומים) לציון האירוע הכפול: העלייה על הקרקע והקרב של בארות-יצחק.

במהלך הטקס הוענק **כבוד מיוחד למרים שלמון חברתנו** - אחרונת הלוחמות והלוחמים בקרב - החיה עימנו בסעד, ב"ה.

מרים, שהיתה מלווה על ידי ילדיה נועדיה כ"ץ ואביתר זכאי, הוזמנה לשבת על הבמה, ליד "נס הקוממיות". המנחה סיפר כיצד התחתנה מרים עם בעלה הראשון יצחק זכאי ז"ל בחנוכה תש"ח, חצי שנה לפני הקרב. יחד עימם נישאו עוד שלושה זוגות, כששמלת הכלה עוברת מאחת לשניה... בגלל המצב הביטחוני המתוח בגבול הדרום הגיע רק אורח אחד לחתונה. אפילו הרב לא הגיע...

הילדים והאימהות פונו למרכז ומרים, עם עוד נשים צעירות נוספות, נשארה לצד יצחק ושאר החברים, כדי להגן על הבית. היא היתה המבשלת במטבח המאולתר, מתחת לפני הקרקע, וגם הטעינה במהירות מחסניות של "סטנים" (תת-מקלעים) בקצב שאיש לא הדביק.

הנואם המרכזי בטקס היה רא"ל (מיל.) בני גנץ. הוא סיפר בהתרגשות כי רק לפני שנתיים גילה במקרה שאביו היה אחד מלוחמי הפלמ"ח אשר חשו, כתגבורת, לעזרת הקיבוץ המותקף.

מרים שלמון-זכאי היקרה. את שייכת לדור הנפילים! בזכותך ובזכות חברייך כולנו יכולים לחגוג היום גם את יום ההולדת של סעד. אנו מצדיעים לך! הרבה בריאות ונחת.

(המשך הדיווח יבוא בע"ה בשבוע הבא).

מצרכת צ'יט

עצות פתיחה הכריכה בחודש יולי-אוגוסט

שעות הפתיחה	ימים ב, ד
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
9:30-12:00	משפחות
14:00-15:30	משפחות
15:30-17:30	נשים
17:30-19:30	גברים

שעות הפתיחה	ימים א, ג, ה
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
9:30-12:00	משפחות
14:00-15:00	נשים
15:00-16:00	גברים
16:00-18:30	משפחות
18:30-19:30	שחיינים מעורב

ב-י"ז בתמוז הבריכה סגורה

ו'ז.ח' באב - הבריכה תיפתח לשחיינים בלבד בבוקר בין 6:30 ל 9:30.

שעות הפתיחה	יום ו / ערבי חג
6:30-7:30	שחיינים מעורב
7:30-8:30	שחיינים גברים
8:30-9:30	שחייניות נשים
9:30-12:00	משפחות
13:00-14:30	נשים
14:30-16:00	גברים
16:00-18:00	משפחות

"הכל אני יכול בחופש הגדול"

אנו מזמינים אתכם לשתף אותנו בהמלצותיכם:
 כיצד, היכן ומתי לבלות בחופש, עם או בלי הילדים.
 כתבו לנו רעיונות לטיולים, בילויים, אטרקציות,
 תערוכות, ספרים, סרטים או הצגות,
 בילויים של אחר-הצהריים בקיבוץ, או נסיעה למרחקים,
 כיצד להעסיק את הילדים (או הנכדים שבאו לביקור...)
 כל המלצה תתקבל בשמחה!

alim@saad.org.il

מהשקפה

חג המשק על שום מה? נראה לי ששם זה שייך לעבר הרחוק של קיבוץ שיתופי בו כל התנהל בערבוביה. היו אלו שנים של התנהלות אחרת של צורת חיים אחרת. קיבוץ סעד בחר ללכת בדרך מסויימת לאורך השנים הוקם תאגיד אחזקות, הוקמו תאגידי בנות ההתנהלות הכספית שונה ואנחנו כבר לא בדיוק כפי שהיינו פעם, אפילו עסקנו ב"הפרדת משק מקהילה" נראה לי נכון שנשנה את השם "חג המשק" ונקרא לו "חג הקיבוץ" שהרי החג בא לחגוג את הקמת הקיבוץ, כך נוכל לחבר את כולם לחגיגה. ובכל זאת נעסוק כרגיל בענייני משק...

רפת

לפני כשבוע הגיע מיכל החלב החדש לסעד. מיכל זה יחליף את המיכל הוותיק ויאפשר איכסון חלב רב יותר וזאת באמינות גבוהה יותר בתנאים המיטביים וכמובן בצידוד חדש ואיכותי. המיכל הישן יימכר ויועבר למקומו החדש אצל הקונה אי שם בארץ. לקראת השנה הבאה אנו מתכננים גם החלפה של ה"סלף" (מערבל הכנת המזון המתנייע), לאחר שהנוכחי שימש אותנו במשך שנים רבות.

ענפי הצומח

כפי שכבר דיווחתי בעבר, אנחנו במשא ומתן ארוך מול כפר עזה ומפלסים בנושא איחוד ענפי הצומח (פרדס, חוחובה, גד"ש, מטע). זאת, מתוך ראייה רחבה של החקלאות שלנו, גודלה, עתידה והרצון הבלתי מתפשר לשמור את סעד כיישוב שהחקלאות חשובה לו גם לעתיד. הנושא מורכב וכמובן שישנן דעות לכאן ולכאן. התהליך שעברנו בנושא היה ארוך ויסודי מאוד. במהלכו נפגשנו פגישות רבות בצוותי העבודה המצומצמים. הרחבנו את הדיון עם אנשי מקצוע בעלי שם בעולם הצומח. נפגשנו עם מנהלים שעשו תהליכים כאלו, רובם המוחץ תהליכים מוצלחים מאוד. נפגשנו גם עם שותפות שכשלה (בעשור האחרון היתה אחת כזו), והגענו למתווה שלדעתנו ממצה את היכולות הקיימות וממנף את הסינרגיה שתהיה בין ענפי הצומח שלנו ושל כפר עזה ומפלסים. הנושא נידון כאמור בדירקטוריון מספר פעמים וההחלטה החיובית בדירקטוריון בנושא עברה פה אחד. הדיון הועבר למזכירות כדי לקבל את הרוח הגבית, וזו אישרה את המהלך אך ביקשה שהדירקטוריון יבצע עוד כמה בדיקות. לאחר שאלו נעשו וההחלטה אושררה בדירקטוריון, פה אחד שוב, המזכירות גם כן אישרה את התהליך. השלב הבא הוא משא ומתן על עקרונות מפורטים בהם כמובן שנציג את עמדתנו בנושאים המהותיים. המודל בבסיסו הוא מודל שממנף יכולות, שומר על כוח האדם ועל הכשירויות שאנו מביאים איתנו למערכת המשותפת. העקרונות שנציג נקבעו לאחר תהליך ארוך, בו אספנו את כלל הדעות והאמירות שלנו ואותן נציג במהלך הדיונים.

קצרה היריעה כאן לפרט את כלל העקרונות והמספרים. כדי שכלל הציבור המעוניין יידע ויבין את התהליך ייתקיים ערב הסברה רחב וממצה, בו נציג את תמונת המצב, את התהליך ואת איחוד המתקדם. אני מבקש ממי שמעוניין לשאול ולהתעניין בפרטים השונים לשאול אותי ואת העוסקים במלאכה, כדי לא לקבל פרטים שאינם נכונים או חלקי אמת. התהליך מורכב, חשוב ומאתגר, אך אנו סבורים שהוא הכרחי לקיבוץ סעד.

גזר

אנחנו ממש בסיום העונה בה נהנינו ממחירים טובים מהרגיל הן בשוק המקומי והן בייצוא. דבר שכמובן תורם משמעותית לתוצאות. את החציון סיימנו ברווח קל צנוע. ההערכות לסוף השנה אופטימיות ובלי נדר, ככל הנראה נוכל לראות תוצאות טובות יחסית לענף. מטבע הדברים אין זה המקום לחשוף מספרים, אותם נראה כרגיל בסכומים המוצגים לציבור באסיפה. הענף בארץ נמצא עדיין במשבר. על כולם יורד גשם, אך נראה שהאופן בו בית האריזה עובד, בהובלתו של חגי והצוות, ממצבים אותנו במקום בו הגשם שיורד עלינו פחות רטוב מהגשם שיורד על אחרים. עוד נכונה לנו תקופה מאתגרת, אך התהליכים נכונים והגיבוי להנהלת בית הראיזה מלא.

נדל"ן

גם בחזית זו ישנה התקדמות, ראשית, אנחנו ממש לפני מתן תוקף לתב"ע עליה אנו עובדים במשך שנים רבות. וזו גם ההזדמנות לומר מילה טובה ותודה לאליסף שדוחף את כולנו במעלה הדרך הארוכה, וכמובן לזבולון על המקצועיות והמעורבות.

עם אישור התב"ע ייפתחו הזדמנויות שלא הכרנו עד כה, עליהן אנחנו עובדים מזה תקופה ארוכה. בכוונתנו להביא לציבור בזמן הקרוב הצעה לשני פרויקטים משמעותיים. הראשון בתחום של אחסנה (מחסן) והשני בתחום של מיחזור פסולת אורגנית וייצור קומפוסט וחשמל. פרויקטים גדולים מאוד ומשמעותיים מאוד, ועל פניו כמובן גם בעלי ערך כלכלי משמעותי.

דבר נוסף הקשור לכך הוא השבת השטח באדמות שרשרת (מדרום לפארק נע"ם). אדמות משבצת שמושבות לרמ"י לטובת פיתוח פארק התעשייה נע"מ. בגין אדמות אלו נזכה כמובן לפיצוי על פי אמות המידה של רמ"י, אך מעניין יותר - נזכה לזכות ייזום בתוך הפארק. כלומר, תינתן לנו הזכות לרכוש ללא מכרז שטח בגודל משמעותי מסויים בתוך הפארק, ולהיות בעלי זכות הייזום להקמת פעילות עסקית. צוות הקרקעות עוסק בתחומים אלו. כאמור אביא את ההצעות הרלוונטיות לאישור אסיפה. לכך נידרש עם הבשלת התנאים.

לסיום

אבקש לשלוח ברכה לקיבוץ סעד על כלל השותפים בו – חברים באגודה הקהילתית, חברים בקיבוץ, לשותפים שלנו בעסקים ובפעילויות הקהילתיות, לעובדים היקרים הן בקהילה והן במשק, לגרעין צבר, למשפחתון ולבנות הפנימייה, לשוכרים השונים ולכל באי הקיבוץ. חג קיבוץ שמח! שנזכה להמשיך לפעול יחד להעצים את היחד שלנו כאן בקיבוץ, לרווחת כולנו.

חג שמח ושלום!

כרמל האפרין

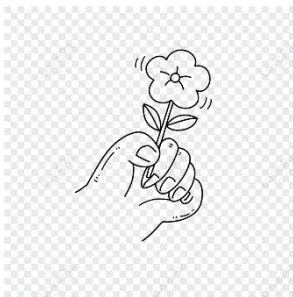

משלחה של אנחות בקהילה

1190 תשס"א

חשבתי מה אברך את סעד ביום חגה, 76 שנים להקמתה?
 הרי רבות כבר נאמר ועוד ייאמר על סעד, על הדרך ועל הקהילה שהולכת וגדלה,
 על קהילה של אנשים, נשים, משפחות וילדים, וותיקים וצעירים, תושבים וחברים
 קהילה רב דורית שמאמינה בערבות ובעזרה הדדית,
 על הון אנושי משובח עם הרבה נתינה וכוונה טובה
 על אנשים טובים וקהילה יחידה במינה.

אז מה אאחל לכולנו, קהילה יקרה?
 אברך אותנו שנהיה קהילה מלוכדת ושמחה,
 שנחזק את הקשרים בינינו וניצור חיבורים חדשים
 שנדע לראות את טובת האחר וטובת הכלל ולא רק את הטובה האישית,
 שנמשיך לטפח את ערך הערבות והעזרה ההדדית כדרך חיים
 שתהיה זו זכותנו לעזור, ושנעשה זאת מתוך הלב, ולא כי זה כתוב בתקנון...
 שנזכה להעניק לילדינו ערכים ומידות טובות,
 שנתנדב מתוך רצון לתרום, ולא רק נחלום איך לשפר ולהשתפר.
 שנהיה מעורבים ומשולבים בצוותים, ועדות, בפרוייקטים השונים ובהנהלות,
 שנהיה בכל מקום בו נוכל לתת ערך מוסף, שנזכור כי מעורבות ועשייה הן לב ליבה של הקהילה.
 שנדע להעריך את אלו הפועלים למעננו בתפקידים ובענפים השונים,
 שנזכור שמילה אחת טובה היא עולם ומלואו
 ושמי שעושה - לפעמים גם טועה,
 שננהל את חיינו באמונה ובשקיפות,
 שנדע ליישב את המחלוקות בינינו ולהגיע להסכמות רחבות,
 שנבחר להקשיב לאחר ולהתחשב גם בדעות המיעוט
 שנדע לכבד את ההחלטות המשותפות גם אם הן שונות מדעתנו האישית.
 שנשקיע בתשתיות ובמוסדות שלנו, במבנים ובסביבה ונשפר את איכות חיינו
 שנשמור על איכות הסביבה, ונעצור להרים לכלוך - אם נשאר על הרצפה או השביל,
 ושתהיינה לקהילה כולה עוד שנים של צמיחה וגדילה.

ולמשק אאחל: שימשיך להתחזק ולצמוח
 שיעמוד באתגרים העומדים בפניו
 ביצירתיות, בחדשנות ובעוצמה.

ולכולנו יחד, כל חברי וחברות הקהילה,
 שנתאחד ביחד ולמען הקהילה כולה -
 שהיא של כל אחת ואחד
 ושל כולנו יחדיו.